

idet man ſiger, at man kun ſkal bryde ſig om det, der kommer fra Regjeringen. Dette er en fuldkommen bureaukratiſk Tanke, og den er bleven gjennemgaaende ſiden den 2den October 1855, og den kundgør ſig ogſaa i dette Lovforſlag. Det kan ikke nægtes, at den ærede Juſtitsminiſter for to Aar ſiden, alſaa førend den 2den October 1855, ſluttede ſig til den Lov, ſom her i Thinget blev vedtagen med Henſyn til den foreliggende Gjensſtand, og nu ſætter han ſig ſaa ſtærkt derimod, at han endogſaa ſiger, han vil anvende Kongens Veto med Henſyn til den Beſtemmelse, ſom han dengang ſluttede ſig til. Det er et klart Beviis paa, at den bureaukratiſke Strømning er ſtærkere; thi jeg kan ikke ſee, hvad der ellers ſkulde bevæge den ærede Miniſter og Regjeringen i det Hele til at ſtille ſig anderledes nu end dengang.

Det kan ikke nægtes, at det er Amtmanden, der hidtil har valgt, men det bliver ogſaa i mange Tilfælde fremdeles ſaaledes, thi de ſtorre Landeieendomsbeſiddere tilligemed Amtmanden ere jo Majoriteten (Nei!). Ja, om de ogſaa ere lige i Tallet, ſaa er det dog Amtmanden, det kommer an paa, det er ham, der har Afgjørelſen i ſin Haand. Det kan ikke nytte, at man kommer og ſiger: I have jo ſelv ſtemt for denne Indretning, thi man har kun ſtemt for den ſom en Beſtyrelſe af Communens Anliggender, og ſom en ſaadan kan Amtſraadet være meget henſigtsmæſſigt ſammenſat, fordi de ſtorre Landeieendomsbeſiddere maae udrede den ſtorſte Part af Amtets Udgifter, af hvilken Grund de ikke have nogen Opfordring til Andet end at paaſee, at Ud-

gifterne bevilges paa en henſigtsmæſſig Maade og ikke til overdaadige Ting. Det forholder ſig derimod ganſke anderledes, hvor der er Spørgsmaal om at vælge, hvor de forſkjellige Anſtuelſer om et Valg ſtille ſig halvt imod halvt, thi der kan man ikke ſige, at Amtſraadet fremtræder ſom en Heelhed; der fremtræder det ſom to forſkjellige Halvdele, hvoraf den ene altid har Afgjørelſen i ſin Haand. Den ærede Rigsdagsmand har heller ikke lagt Mærke til, hvad jeg oplyſte med Henſyn til Kjøbstæderne. Amtmanden har hidtil ikke havt nogen Indflydelse paa Valget af Forligsmæglere i Kjøbstæderne, hvorimod han efter denne Lov ſaaer Afgjørelſen i ſin Haand, naar Magiſtraten og Borgerrepræſentantskabet ikke ere enige om at vælge een og ſamme Perſon; her bringes alſaa Amtmanden ind i et Forhold, hvor han ikke før har været. Naar endelig den ærede Rigsdagsmand taler om, at man ikke ſkal ſkræmmes ved en Tale om bureaukratiſke Overſømmelſer, ſaa har han fuldkommen Ret, thi der er ſørgt nok for, at man ikke behøver at ſkræmmes, naar man taler om bureaukratiſke Overſømmelſer — han kan fuldkomment og med god Grund erklære, at det ſkal man ikke ſkræmmes af, men derfor maa man dog fra den anden Side være berettiget til at omtale, i hvilken Retning vore Forhold gaae. Vi ere fra vor Side fuldkomment enige om, at vi her ikke ſkræmmes deraf, men vi anſee os for berettigede til at udtale vor Mening om den forandrede Stilling, hvori alle vore Forhold ere komne efter den Ordning, ſom er indtraadt ſiden den 2den October 1855.